

Test: Konica TC

Letvægter med automatik



Konica, pionér med eksponerings-automatik i spejlrefleks, laver nu et lækkert lille kamerahus, der kun vejer 500 gram. Prisen er heldigvis i samme vægtklasse: cirka 1700 kroner med 6-linset 50 mm f1,7.

Af H. S. de Kue

TC'eren er godt nyt for Konica-ejere, fordi også dette kamerahus kører med de velkendte Hexanon og Hexar ob-

jektiver med blændeautomatik. Hvis man i forvejen har en Konica T3 eller A3, må det være en oplagt sag at få suppleret med et ekstra kamerahus. Det er rart, når man skyder med to brændvidder på skift. Eller for sorthvid og farvefilm.

For dem, der ikke har en Konica-fortid, må det være en fristelse at få en automatisk spejlrefleks til den venlige pris.

Konica var først

Konica lavede verdens første automatiske spejlrefleks i 1966. Allerede året efter kom den første Autoreflex med lys-

måling gennem objektivet. Og siden er den yderligere udviklet og forbedret til de nyeste modeller T3 og A3, der kom i 1972.

Og nu kommer der, ved siden af de 'store' Autoreflexer en lille kompakt, der hedder Autoreflex TC. Det sidste bogstav er vel en kompakt måde at skrive Compact.

Venusmålene

Kamerahusets mål er kun 135×68×40 mm plus en lille kvist med prismesøgeren. Vægten er kun 10 gram mere end Olympus kamerahuset, vore dages Venus med idealmålene.

TC'eren har et betræk af blødt, sort skind, lige som Contax RTS har det. Det føles meget behageligt. Mærkeligt nok er det bløde skind ikke spor modtageligt for ridser.

Toppen af kamerahuset er ikke sorteloxeret aluminium, men en ny slags kunststof, som er slagfast. Det er et materiale, som man godt kan smide på gulvet, uden at der sker noget med det.

Matskive med snit og mikro

Søgematskiven er meget lystærk og afstandsindstillingen går let og tydeligt. Denne matskive vil sikkert passe alle, både snitbilledfans og dem, der foretrækker mikroraster. Her har man nemlig begge dele.

I midten er der et lille rundt felt med snitbillede. Lige uden om snitbilledet er en ring af mikropismer. I praksis virker det sådan, at man automatisk bruger mikroraster, så snart der ikke er en passende lodret linie i motivet.

Automatikken

Når man kører automatisk med en Autoreflex, vælger man selv lukkertiden. I søgeren ses lysmålerens instrumentviser, der kører op og ned på en blændeskala. Viseren fortæller os, hvilken blænde, objektivet vil 'springe ned' på, når man trykker på udløserknappen. Øverst og nederst afsluttes denne skala med røde advarselstegn.

Kommer man for tæt på et af disse tegn, så betyder det: objektivet kan ikke blænde mere op, eller: objektivet kan ikke blænde mere ned. Når det sker, flytter man lukkertiden, indtil lysmålerens viser er kommet indenfor i det sikre område.

Et raffinement: det øverste røde felt flyttes, når man bajonetter et andet objektiv ind, der har en anden lysstyrke. Man ved altså altid, om der er spillerum nok for automatikken, hvis lyset pludselig skifter.

Manuel indstilling

I særligt spegede lysituationer er det en fordel at kunne vælge blænden selv. Det er de tilfælde, hvor man tager ekstra optagelser med større og mindre blænde, for at være helt sikker på en fuldtræffer. Som sagt, i særlig vanskelige

tilfælde, som modlysportræt og lignende.

For at kunne stille blænden selv, skal man trykke på en lille spærrepal på objektivets blændering. Så kan blænderingen drejes væk fra AE (= automatisk eksponering) til de ønskede blændetal. I søgeren kommer der et rødt flag, der minder os om, at automatikken er frakoblet.

Lysmåleren virker naturligvis stadig væk, selv om man har frakoblet automatikken. I søgeren kan man aflæse, hvad automatikken ville gøre, hvis den fik lov. Og ud fra den aflæsning kan man så vælge en større eller mindre blænde, som man vil.

Filmhastigheden indstilles på lukkertidsknappen. Området går fra 25 til 1600 ASA (svarende til 15 til 33 DIN).

Optagelser med flash

For elektronflash eller blitzterninger er der en midterkontakt i tilbehørsskoen, men der er også en kabelkontakt i kamerahusets venstre side. Bruger man kabel, så er tilbehørsskoens midterkontakt strømløs, så man ikke får stød ved berøring.

Ved optagelser med f.eks. indirekte flash er det en fordel, at man i søgeren kan bedømme hvilken blænde, der svarer til dagslyset. Det er nyttigt, fordi man så har en fornemmelse af blændingsforholdet mellem flashen og dagslyset.

Ved elektronflash kan man bruge 1/125 sek. og alle længere tider, 1/60, 1/30 osv. Så man har mulighed for at mikse dagslys og flash efter sit eget hoved.

Lukkeren

Konica TC har en lodret kørende metal-spaltelukker, med tiderne 1/1000 til 1/8 sek. og B (= åben, så længe man

trykker). De lange tider, som 1/4, 1/2 og 1 sekund har man sløjfet. Det gør ikke noget, fordi man på 1/4 sekund alligevel er nødt til at bruge en eller anden form for stativ, f.eks. lommestativ. Og så er der intet i vejen for at bruge B indstillingen.

Selvudløseren på TC'eren udløses med den almindelige udløserknap oven på kamerahuset. Køretiden er 11 sekunder. Men man kan sagtens stille selvudløseroptrækket på en kortere tid, helt ned til et enkelt sekund. Der er en tydelig hvid streg på selvudløserens arm, så man kan holde øje med, hvor langt den er kommet.

Hurtigoptræk, billedtæller, batteri

Lysmålerens strømforsyning kommer fra 2 af de sædvanlige PX 625 eller tilsvarende batterityper. Strømmen slutes, når hurtigoptræksarmen kommer i sin 'klar' stilling, et stykke ud fra kamerahuset. Efter hvert billedskift bliver armen stående i den stilling, så den er nem at få fat i. Vil man afbryde strømmen, trykker man bare på en lille knap bag på kamerahuset, hvorefter armen springer ind. Da der i denne stilling ikke er strøm på automatikken, blokeres udløserknappen, så man ikke kommer til at skyde med forkert blænde.

Billedtælleren har hvide tal på sort baggrund og den er meget tydelig. Vinduet på tælleren er lavet sådan, at der kommer lys fra flere sider, så den ikke bliver for mørk, når man skal aflæse den ved fotografering i meget svagt lys.

Kritik: Man kan ikke blænde objektivet ned til arbejdsblænde for at se, hvilke forstyrrende ting i baggrunden, der vil komme tydeligt med på billedet.

Tekniske data

Fabrikationsland: Japan.

Type: spejlrefleks 24×36 mm med automatisk blændestyring.

Objektiver: Hexanon og Hexar med bajonetfatning og automatisk blændestyring.

Lukker: lodret kørende metal-spaltelukker fra 1/1000 til 1/8 sek. og B.

Synkronisering: elektronflash på 1/125 sek., blitzpærer og terninger på 1/30 sek. Midterkontakt og stik for kabel.

Filmhastighed: 25 til 1600 ASA (=15 til 33 DIN).

Mål og vægt: kamerahuset 135×68×40 mm, vægt 500 gram. Totalvægt med 50 mm f/1,7 objektiv: 700 gram.

Pris: cirka 1700 kr. med 50 mm f/1,7 objektiv.

Tilbehørsprogram: samme tilbehør som de 'store' Autoreflexer, dvs. Hexanonobjektiver fra 21 mm til 1000 mm, zoom 45-100 mm, 65-135 mm og 80-200 mm, 55 og 105 mm makroobjektiver, automatisk bælg, diakopiforsats, automatiske mellemringe, vinkelsøger osv. Desuden findes der tre Hexar-optikker, nemlig 28 mm/3,5 og 135 mm/3,5 og 200 mm/4, der er ca. 300 kr. billigere end de tilsvarende Hexanon typer. Pris: ca. 800, 700 og 1000 kroner. Hexar'erne og Hexanon'erne har samme automatiske blændestyring.

